

ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การยึดครองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3.1 การยึดครองอินโดนีเซียของดัตช์

●การค้า

-ข้าว>ชวา แก่นจันทร์>ติมอร์ กานพลู
จันทร์เทศ>โมลุกกะ พริกไทย>
บอร์เนียว สุมาตรา อบเชย>ลังกา
ทองแดง>ญี่ปุ่น

●ยึดครอง

- วิธีการขยายอำนาจเข้าสู่หมู่เกาะ
อินโดนีเซีย

1.ทางด้านการค้า

2.การทำสงคราม

- ต้น C.17 ขยายอิทธิพลจากบันทึกไปเกาะ
เครื่องเทศ

≈1603 ทำสัญญาการค้าและเป็น
พันธมิตรกับเตอร์เนท(การพลู)

≈1605 ผูกขาดการค้าเครื่องเทศกับเกาะอัม
บอนและบันดา

-1619 ย้ายศูนย์กลางการค้าจากบันทึกมายัง
ปัตตาเวีย

≈เป็นมหาอำนาจในหมู่เกาะอินโดนีเซีย
เตอร์เนท ติดอร์ บันดา และอัมบอน

≈เกิดกรณีพิพาทกับมะละรัม(การเมือง +
ศาสนา)

-1625 มะละรัมโจมตีปัตตาเวีย

-1641 ยึดมะละกาจากโปรตุเกส

~ ตัดการค้าข้าว มะละรัม+มะละกา

-1645 เกิดสงครามแย่งชิงราชบัลลังก์ใน
มะละรัม

-ต้น C.18 ดัทช์เข้าแทรกแซงและมีอำนาจ
เหนือมะละรัม

-กลาง C.17

~ อาณาจักรมากัสซาร์

~ ต่อต้านดัทช์ ปัตตาเวีย

: ลักลอบทำการค้าหมู่เกาะ
เครื่องเทศ

~ 1633 เตอร์เนท VS มากัสซาร์ >
ซูลู บังไก ลิมโบตู

~ 1653 สงครามระหว่างดัทช์มากัส
ซาร์

~ 1660 ยึดครองมากัสซาร์ได้สำเร็จ

: เลิกทำการค้าและแทรกแซงทางการเมืองในเกาะ
เครื่องเทศ

: จับไล่โปรตุเกส อังกฤษ จากมากัสซาร์

-ปลาย C.17 เป็นต้นมา

~ ดัทช์มีอิทธิพลแต่เพียงชาติเดียวในหมู่เกาะ
อินโดนีเซีย

3.2 การยึดครองแหลมมลายูของอังกฤษ

-การขยายอิทธิพล

1. ไทยอ้างสิทธิเหนือรัฐต่อนเหนือ

เประ ไทรบุรี กลันตัน ตรังกานู

2. นโยบายของ บ.ไม่ต้องการ

รับผิดชอบดินแดนนอกเขต

สเตรท เสตเติลเมนต์

~ นโยบายของ บ. จำกัดความต้องการของสเต
รท เสตเติลเมนต์

~ 1826 เฮนรี เบอร์นี่(Henry Burny)

-ยั๊บยั้ง

>เประ สลั้งงอ

>ไทรบุรี กลันตัน ตรังกานู

-1862 เกิดสงครามแย่งชิงราชสมบัติใน
ปาหัง(บันดาฮารา+หวันอาหมัด)

-ปลาย C.19

≈เกิดเหตุการณ์

1.เกิดเรื่องวุ่นวายบริเวณเหมืองแร่
ดีบุก

2.พ่อค้าชาวจีนที่ร่ำรวยเข้า
แทรกแซงกิจการภายในรัฐต่างๆ

3.ยุคจักรวรรดินิยม

≈ เข้าควบคุมรัฐต่างๆทางปลายแหลม
มลายูโดยตรง “ก้าวไปข้างหน้า”

~1873 แอนดรูส์ คล๊าก ผู้ว่าการ

>สเตรท เซตเติลเมนต์

ที่ : รัฐเประ

ปรีก > เนกรีเซมบิลัน สลั้งงอ

ษา 1886 ปาหัง

~1908 ได้ ก่อตั้ง ตระกูล ทรบุรี และปลิส

>สนธิสัญญากรุงเทพ

:ต้องขึ้นศาลไทย

:ให้ไทยยืมเงิน5 ล้านปอนด์

~1914 รัฐยะโฮร์

>ที่ปรึกษา

-1914 เป็นต้นมามลายูตกเป็นของอังกฤษ

3.3 การยึดครองพม่าของอังกฤษ

-นับแต่ปี 1826 เป็นต้นมาความสัมพันธ์อังกฤษพม่า
เสื่อม

-1830 เฮนรี เบอร์นี่

- 1837 พระเจ้าพะยัคคีตอ >พระเจ้าสารวดี(1837-
1845)

:ยกเลิกสนธิสัญญายันดาโบ

-1845 พระเจ้าพุกามมิน(1845-1853)

:กีดกันอังกฤษ

-1851 พม่าจับกัปตันเรืออังกฤษ

>การติดต่อต่างประเทศอังกฤษควบคุม

-1853 สมัยพระเจ้ามินดง(1853-1878)

:ความสัมพันธ์อังกฤษพม่าดีขึ้น

1862 ทำสัญญาการค้า

:ไม้สัก เหมืองแร่

-1867

-1867 ความสัมพันธ์เลวลง

:ปัญหาขัดแย้งเรื่องการค้าไม้สัก

:พรมแดนพม่าตอนใต้ อยู่ภายใต้การปกครอง
ของอังกฤษ

กับพม่าตอนบนที่อยู่ภายใต้การปกครองของพม่า

:ดินแดนกะเหรี่ยง

พม่าบอกว่าเป็นเมืองขึ้น

อังกฤษบอกว่าเป็นอิสระ

:การซื้อขายอาวุธ

-1872 พม่าส่งทูตไปอังกฤษ

:ฝรั่งเศส อิตาลี→ทำสัญญา

-1878พระเจ้ามินดงสิ้นพระชนม์

>ธิบอ(สี่ปี 1878-1885)→ไม่ไว้ใจใคร

:นโยบายต่างประเทศ→พระเจ้ามินดง

>ฝรั่งเศส อิตาลี

- 1879 กบฏสเลเมียว→เรือสินค้าอังกฤษเสียเวลา

- 1883 พม่า→ทหาร อาวุธ >ฝรั่งเศส

-ฝรั่งเศส→บ.บอมเบย์เบอร์ม่า

-พม่า→อังกฤษตัดไม้เกิน> 23 ล้านปอนด์

-11 ส.ค.1885

>กองทัพเรืออังกฤษยึดเมืองมณฑลเลย

>ดินแดนพม่าตอนบนตกอยู่ใต้การยึดครองของอังกฤษ

-1 ม.ค.1886

>อังกฤษผนวกพม่าเป็นมณฑลหนึ่งของอินเดีย

3.4 การยึดครองอินโดจีนของ ฝรั่งเศส

3.4.1 เวียดนาม

- C.19 เป็นต้นมา

~ทำที่ฝรั่งเศสเปลี่ยน→ขยาย
อำนาจ

-นโยบายฝรั่งเศส(ค.ศ.1817-
1857) 3 ระยะ

1. ค.ศ.1817-1825

>ด้านการทูต

~ขอสัมปทานและสิทธิทางด้าน
การค้า

~เวียดนามปิดประเทศ

2.ค.ศ.1825-1838

>ปัญหามิชชันนารี

~พระเจ้ามินหม่าง

(Minmang1820-1841)

:ห้ามเผยแพร่ศาสนาคริสต์
เนรเทศบาทหลวง

:ออกกฎหมายประกาศให้
ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาผิด
กฎหมาย

~ฝรั่งเศสเข้าแทรกแซง→ส่งเรือ
รบ>K วางเฉย

3.ค.ศ.1838-1857

> รุกราน

~ พระเจ้าเทียวตรี (เถียวจิ Thieu Tri 1841-1847)

: จับบาทหลวงจำคุก

~ พระเจ้าตือ ตัก (Tu Duo 1848-1883)

: ปราบปรามบาทหลวง และชาวเวียดนาม

≈ 1860 ฝรั่งเศสยึดเมืองเวียดนามใต้

; สัญญาไซ่ง่อน (6 มิ.ย. 1862)

3. จ่ายค่าปฏิกรรมสงคราม 4

ล้านเฟียด

4. ให้เสรีภาพแก่มิชชันนารี

5. อนุญาตให้ฝรั่งเศสเดินเรือใน น. โขง

6. กัมพูชาเป็นรัฐอิสระ

7. ไม่ยกดินแดนให้ใครหากฝรั่งเศสไม่เห็นด้วย

- ฝรั่งเศส → น. โขง น. แดง > ยูนนาน

- ฝรั่งเศสยึด → ฌอง ดูปุย เดินเรือใน น. แดง ทำการค้าเกลือ

: ดูปุย ยึดฮานอย

→ ทหารแซกแทรง > เปิด น. แดง เป็น น. นานาชาติ

- 1880 ฝรั่งเศส มีนโยบายยึดครองเวียดนามโดยตรง

1. สำหรับระบายสินค้าสำเร็จรูปจากโรงงานที่ฝรั่งเศส

2. ยุคจักรวรรดินิยม

3. รัฐบาลใหม่ต้องการผลประโยชน์จากอาณานิคม

-1882

> ฝรั่งเศสเข้ายึดฮานอย

-1883

> จักรพรรดิเฮียบหัว (Hiep Hoa 1883-1886) เสด็จลี้ภัยอยู่ที่บังคับฝรั่งเศส

- สัญญาฮามองต์ (สนธิสัญญาอารักขา)

-3.4.2 กัมพูชา

-1863 เดอ ลา กังดิแอร์ เยือน พระเจ้านโรดม

> ยื่นข้อเสนอให้การอารักขา

~ ปัญหาภายในภายนอก

> ไทยคัดค้าน

~ กัมพูชาเป็นประเทศราช

> 1867 ไทยยอมรับกัมพูชาเป็นดินแดนอารักขา

~ พระตะบอง เสียมราฐ เป็นของ
ไทย

3.4.3 ลาว

- 1883

> แคว้นตั้งเกี้ยว อันนัม

> ขยายอำนาจเข้าลาว

> อยู่ใต้อิทธิพลของไทย (เมือง
ประเทศราช)

- 1885

> ฝรั่งเศสเจรจากับไทย

- ตั้งสถานกงสุลที่หลวงพระบาง

- ออกุสต์ ปาวี

: ชักชวนลาวให้เป็นอิสระ

> ไทยขอความช่วยเหลืออังกฤษ

- รัฐกันชน (Buffer State)

> ฝรั่งเศสข่มขู่ไทย

- ก.ค. 1893 ส่งเรือรบเข้ามาบนน้ำไทย

~ ยิงกันที่ปาก น.เจ้าพระยา

- ให้ไทยถอนทหารออกจากบริเวณ น.
โขง

(1) ยกดินแดนฝั่ง ต.ว.อ. ของ น.โขง

(2) ชดใช้ค่าเสียหาย 3 ล้านฟรังค์

(3) ลงโทษเจ้าหน้าที่ที่ยิงเรือ
ฝรั่งเศส

-25 ก.ค. 1893

:ฝรั่งเศส > ปิดล้อม

(1) ยึดเมืองจันทบุรี → จนกว่าถอน
ทหารจากฝั่ง ต.ว.อ.ของ น.โขง

(2) ทหารไทยอยู่ห่างฝั่ง ต.ว.ต. น.
โขง 25 ก.ม.

(3) ยึดพระตะบองเสียมราฐ

- ต.ค. 1893 ไทยเสียดูแลสยามรับ
ลาวเป็นรัฐอารักขา